

Király Zoltán
SZOVJET LAKTANYA. KALOCSA

'91 nyara. igaz történet

barátommal bóklásztunk
kiürített kaszárnyákban.
tizenévesen próbáltuk
megérteni a történelmet.
nekik miért kellett kivándorolni,
kik voltak a szovjetek,
és egyáltalán: mi miért történt.

az elvtársak úrimód távoztak.
csak az ajtókat vitték magukkal,
a mosdókagylót meg a vécét,
csatlakozókat, kapcsolókat
és csillárokat, európai szuvenirként,
felszedték a parkettet.

a vendéglátást
megköszönve
oda szartak
minden szoba
közepébe.

Sóvárad, 2021. november 11.

LA FÁBRICA DE POESÍA

láttam Lorca mester szerény nyári lakját Granadában,
pár tíz hektáros arborétum közepén
bölcс diófával a szerény villa előtt,
hol Buñuellel és Dalíval rendeztek
bábszínházi mókákat.

az idősebb dohánytermesztő Lorca, rendes kereskedőként,
új traktorral tért haza a párizsi világkiállításról,
„*Can you imagine, a tractor in 1916*
in Granada: U.F.O!”
– mondja spanyolos angol kiejtéssel
az idegenvezető hölgy –, szemmel láthatóan
nem érti, román útlevéllal mit keresünk a múzeumban.

az ifjú Federico bizony nem volt jó tanuló,
iskolai bizonyítványai tanúskodnak róla,
éppen csak átcsúszott minden tantárgyból.
(miért is kellene egy költőnek eminens diáknak lenni?)

az emeleten találjuk a mester puritán dolgozószobáját,
alkotás közben tilos volt bárki számára a bejárás
reggel-délben-este étellifttel húzták fel a
táplálékot Federicónak.

a bűvös elem: az íróasztal.
La fábrica de poesía – ahogyan ő nevezte.
Egyszerű, fekete, méltóságteljes,
nehéz és kemény fából készült darab.

az élet, Uram, teli meglepetésekkel.

néhány évvel ezelőtt
megörököltem néhai Nagy Dezső (Tyutyu bácsi!)
remek kolozsvári színész íróasztalát,
ami szakasztott mása a *La fabricának*.
A furnért, festést ugyanúgy ette meg az idő,
száznegyven évesek lehetnek mindketten.

arborétumom nem lévén,
keresem e verset,
tologatom ide-oda az íróasztalt
az istállóból kialakított szobában,
ahonnan Lorca

helyi elvtársai minden állatot elvittek
az ötvenes években.

nehezebb őszi borozás után talán még hallani
tehénbögést a gerendákból.

Sóvárad, 2021. október 21.

TÁRLATVEZETÉS

ez itt az ágya. igen, ilyen kurta ember volt.
itt a fogsora. hát..., ennyi foga maradt.
itt az utolsó nadrágja. de, persze, lett volna pénze újra,
csak szerette a foltokat.
itt a kedvenc bicskája. nincsen tudomásunk róla,
hogy embert ölt volna, esetleg versben.
ebben az üres fiókban vannak a meg nem valósult tervei.
de hiszen ez üres! – valóban, annak tűnhet.

ezek az utolsó sorai:
*vigyázzatok magatokra,
túl kevesen vagyunk!*

minden
költő
egy
múzeum.

2021. október 24.

SZÉP ÚJ VILÁG

Szentmártoni Jánosnak, Gombára

mikor a vers vers lesz
egyben legértékesebb kincsünk a világon
értékesebb aragnál kőolajnál
földgáznál sápadt platinánál
új szakmák jelennek majd meg

ilyenek:

mindig derűs versdiplomata
jól öltözött csinos hölgyek
fess urak kémkednek majd
versügyekben

univerzális versszerelő
egyéni vállalkozó kisiparosok
foltozzák az opusokat
kicserélnék benne ezt-azt
itt egy átengedő szelep
ott egy vezérgondolat
újraállítják határfokát
*hallgasson rám: ez még tíz évig
simán vers! az enyém is ilyen
és még 96-ban írtam!*

hibátlan szerelésben
érkeznek a versdílerek
a verstőzsdén adják-veszik
a régi és új műveket
befolyásolják az árfolyamot
versnagyhatalomnak számító
nyelveken írott műveket
próbálnak majd térdre kényszeríteni

szépen fizet a verssebészet is
létfontosságú szakma
a gondolatba való hirtelen
beavatkozások miatt
megfizethetetlen és
elkerülhetetlen

előjönnek titkos alagútjaikból
a régimódi verscsempészek
ők képezik majd a világ
verspiacának negyedét

nagyobb nyelvterületeken
mint minden bizniszben
itt is felbukkannak majd a
versoligarchák és versbárók
első kiadású Villonnal
meg Dantéval gyűjtanak rá
a princeps Don Quijote
lapjaiba tekert dohányra
istállóikban a rolls-royce-ok mellett
versre töltött élő költők gyűjteménye
várja az új megrendelést

persze tamáskodók és fanyalgók
is lesznek verstérítők
hálátlan jövő az övéké
valamennyi versintézetben végzi

sör bor nyit
asztal ropog
már csak ezt kell kivárni!